Sygn. akt ***III K 192/13***

WYROK ŁĄCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Brysiewicz

Protokolant: Justyna Szmurło

przy udziale prokuratora : Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014,

s p r a w y:

D. R., s. S. i H. zd. I., ur. (...) w B.

skazanego następującymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie ***IIIK 224/01*** z dnia 24 maja 2002roku za czyny z art. 280§2kk w z z art.91§1kk popełnione w dniach: 09.01.2001roku, 2.03.2001roku, 2.03.2001roku, 16.03.2001roku, 31.03.2001roku, 13.06.2001roku, w połowie czerwca 2001roku na karę 7(siedmiu) lat pozbawienia wolności, za czyny z art. 280§1kk w zw z art.91§1kk popełnione w dniach: 24.01.2001roku i 23.07.2001 roku na karę 3(trzech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 279§1kk popełniony w okresie od 27.03.do 04.04.2001roku na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art.,263§2kk popełniony w okresie od 27.03.do 3.07 2001 roku na karę1(jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278§1kk popełniony w dniu 11.07.2001roku na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, na mocy art.85kk, art.86§1kk, art.91§2kk wymierzono karę łączną 9(dziewięciu) lat pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie ***XVK 562/10*** z dnia 6 sierpnia 2010roku za czyn z art. 242§1kk popełniony w dniu 1 marca 2010roku na karę 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art.63§1kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.03.2010roku do dnia 06.08.2010roku przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

3. Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie ***IIIK 46/10*** z dnia 6 października 2010roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 sierpnia 2011roku w sprawie IIAKa 125/11, za czyn z art. 280§1kk w zb z art.157§2kk w zw z art.11§2kk w zw z art.64§1kk popełniony w dniu 19 marca 2009roku na karę 8(ośmiu) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 280§2kk w zb z zart.157§2kk w zb z art. 288§1kk w zw z art.11§2kk w zw z art. 64§1kk popełniony w dniu 4 kwietnia 2009roku na karę 9(dziewięciu) lat pozbawienia wolności, na mocy art.85kk, art.86§1kk orzeczono karę łączną 13(trzynastu) lat pozbawienia wolności, na mocy art.63§1kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 6.04.2009roku do dnia 01.03.2010roku przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie ***XVK 1325/12*** z dnia 21 grudnia 2012roku za czyn z art. 13§1kk w zw z art. 242§1kk w zb z art. 224§2kk w zb z art. 222§1kk w zb z art. 157§2kk w zw z art. 64§2kk na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

5. Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie ***IIIK 120/11*** z dnia 13 czerwca 2012roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 listopada 2013roku w sprawie IIAKa 209/13, za czyn z art. 13§1kk w zw z art.280§1kk w zb z art.157§2kk w zw z art.11§2kk popełniony w dniu 2 października 2010roku na karę 7(siedmiu) lat pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

I. N***a mocy*** art. 85 kk i art. 86 §1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. XV K 562/10, Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie IIIK 46/10 i wymierza skazanemu D. R. karę łączną 13(trzynastu) lat pozbawienia wolności.

II. N***a mocy*** art. 85 kk i art. 86 §1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XVK 1325/12 oraz Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie IIIK 120/11 i wymierza skazanemu D. R. karę łączną 7(siedmiu) lat pozbawienia wolności.

III. Na poczet orzeczonych kar łącznych zalicza skazanemu okresy kar odbytych w sprawach podlegających łączeniu oraz okres zaliczone w sprawach jednostkowych na poczet orzeczonych kar.

IV. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe pozostawia do odrębnego wykonania.

V. Na mocy art. 572kpk umarza postępowanie w przedmiocie wyroku orzeczonego w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku IIIK 224/01.

VI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. U. S. kwotę 120(sto dwadzieścia) zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT w wysokości 23% tytułem zwrotu kosztów pomocy pranej udzielonej skazanemu z urzędu.

VII. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

IIIK 192/13

UZASADNINIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

D. R. został skazany prawomocnymi wyrokami:

6. Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie IIIK 224/01 z dnia 24 maja 2002roku za czyny z art. 280§2kk w z z art.91§1kk popełnione w dniach:09.01.2001roku,2.03.2001roku,2.03.2001roku, 16.03.2001roku, 31.03.2001roku, 13.06.2001roku, w połowie czerwca 2001roku na karę 7(siedmiu) lat pozbawienia wolności, za czyny z art. 280§1kk w zw z art.91§1kk popełnione w dniach: 24.01.2001roku i 23.07.2001 roku na karę 3(trzech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 279§1kk popełniony w okresie od 27.03.do 04.04.2001roku na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art.,263§2kk popełniony w okresie od 27.03.do 3.07 2001 roku na karę1(jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278§1kk popełniony w dniu 11.07.2001roku na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, na mocy art.85kk, art.86§1kk, art.91§2kk wymierzono karę łączną 9(dziewięciu) lat pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

7. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XVK 562/10 z dnia 6 sierpnia 2010roku za czyn z art. 242§1kk popełniony w dniu 1 marca 2010roku na karę 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art.63§1kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.03.2010roku do dnia 06.08.2010roku przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

8. Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie IIIK 46/10 z dnia 6 października 2010roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 sierpnia 2011roku w sprawie IIAKa 125/11, za czyn z art. 280§1kk w zb z art.157§2kk w zw z art.11§2kk w zw z art.64§1kk popełniony w dniu 19 marca 2009roku na karę 8(ośmiu)

lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 280§2kk w zb z zart.157§2kk w zb z art. 288§1kk w zw z art.11§2kk w zw z art. 64§1kk popełniony w dniu 4 kwietnia 2009roku na karę 9(dziewięciu) lat pozbawienia wolności, na mocy art.85kk, art.86§1kk orzeczono karę łączną 13(trzynastu) lat pozbawienia wolności, na mocy art.63§1kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 6.04.2009roku do dnia 01.03.2010roku przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

9. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XVK 1325/12 z dnia 21 grudnia 2012roku za czyn z art. 13§1kk w zw z art. 242§1kk w zb z art. 224§2kk w zb z art. 222§1kk w zb z art. 157§2kk w zw z art. 64§2kk na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

10. Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie IIIK 120/11 z dnia 13 czerwca 2012roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 listopada 2013roku w sprawie IIAKa 209/13, za czyn z art. 13§1kk w zw z art.280§1kk w zb z art.157§2kk w zw z art.11§2kk popełniony w dniu 2 października 2010roku na karę 7(siedmiu) lat pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: kserokopie z akt sprawy Sądu Okręgowego w Białymstoku sygn. III K 120/11 – k. 14-251, akta Sądu Rejonowego w Białymstoku XV Wydział Karny sygn. XV K 1325/12 (t. I-II) wraz z wyrokiem z dnia 21 grudnia 2012 roku i wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy sygn. VIII Ka 173/13 z dnia 09 kwietnia 2013 roku (odpisy wyroków w aktach niniejszych – k. 254-256), opinia o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach – k. 258-265, akta Sądu Rejonowego w Białymstoku XV Wydział Karny sygn. XV K 562/10 (t. I-II) wraz z wyrokiem z dnia 06 sierpnia 2010 roku i wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy sygn. VIII Ka 728/10 z dnia 09 grudnia 2010 roku (odpisy wyroków w aktach niniejszych – k. 268-269), akta Sądu Rejonowego w Białymstoku XV Wydział Karny sygn. XV K 652/10 wraz z wyrokiem z dnia 15 września 2010 roku (odpis wyroku w aktach niniejszych – k. 272-273), odpis wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku III Wydział Karny sygn. III K 46/10 z dnia 06 października 2010 roku – k. 277-281, akta Sądu Okręgowego w Białymstoku III Wydział Karny sygn. III K 224/01 (t. XVI-XX) wraz z wyrokiem z dnia 24 maja 2002 roku (odpis wyroku w aktach niniejszych – k. 285-298).

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z dyspozycją art. 85kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną. Analiza skazań D. R. wskazuje, że odnośnie orzeczeń zapadłych w stosunku do skazanego możliwe jest utworzenie dwóch ciągów kar.

Pierwszym wyrokiem jaki zapadł w stosunku do niego było orzeczenie wydane w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku IIIK 224/01 z dnia 24 maja 2002roku za czyny popełnione w okresach: 09.01.2001roku, 2.03.2001roku, 16.03.2001roku, 31.03.2001roku, 13.06.2001roku, w połowie czerwca 2001roku, 24.01.2001roku i 23.07.2001r., w okresie od 27.03.do 04.04.2001roku, od 27.03.do 3.07 2001roku oraz w dniu 11.07.2001roku. Zatem w świetle art.85kk kolejne czyny, za które D. R.został skazany musiały być popełnione przez skazanego przed dniem 24 maja 2002roku. D. R.w sprawach Sądu Rejonowego w Białymstoku: XVK 562/10, XVK 1325/12 i Sądu Okręgowego w Białymstoku IIIK 46/10 i IIIK 120/11 został skazany za czyny popełnione po tym dniu (XVK 562/10- w dniu 1.03.2010r., XVK 1325/12 - w dniu 18.04.2012roku, IIIK 46/10- w dniach 19.03.2009r. i 04.04.2009r., IIIK 120/11 – w dniu 2.10.2010r.). Zatem w stosunku do tych orzeczeń nie zostały spełnione przesłanki z art. 85kk w związku z czym postępowanie podlegało umorzeniu w trybie art.572kpk.

Kolejny wyrokiem skazującym jaki zapadł w stosunku do D. R.było orzeczenie z dnia 6 sierpnia 2010roku wydane w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku XVK 562/10 za czyn popełniony w dniu 1 marca 2010roku. Wraz z tym wyrokiem przesłanki z art.85kk zostały spełnione w drugim orzeczeniu zapadłym w dniu 6 października 2010roku za czyny popełnione w dniach: 19.03.2009roku i 04.04.2009roku w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku IIIK 46/10. Sąd rejonowy w Białymstoku w sprawie XVK 562/10 skazał D. R.na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, zaś

w sprawie IIIK 46/10 Sądu Okręgowego w Białymstoku zostały wymierzone mu kary jednostkowe:8 lat pozbawienia wolności, 9 lat pozbawienia wolności, oraz kara łączna 13(trzynastu) lat pozbawienia wolności.

W drugim ciągu kar orzeczonych w stosunku do skazanego D. R. jako pierwszy zapadł wyrok w sprawie IIIK 120/11 Sądu Okręgowego w Białymstoku. Został on wydany w dniu 13 czerwca 2012roku i obejmował czyn popełniony w dniu 2.10.2010roku. Kolejnym orzeczeniem był wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XVK 1325/12 z dnia 21.12.2012roku obejmujący czyn popełniony w dniu 18.04.2012roku. W przedmiotowych orzeczeniach wymierzane były skazanemu kary pozbawienia wolności (IIIK 120/11- kara 7 lat pozbawienia wolności, w sprawie XVK 1325/12 kara 1 roku pozbawienia wolności). .

Przystępując do wymiaru kar łącznych za poszczególne zbiegi realne Sąd kierował się dyrektywami ustawowymi zawartymi w art. 86 § 1 kk. Możliwym zatem było orzeczenie kary łącznej w wymiarze nie niższym niż najsurowsza z orzeczonych kar jednostkowych (granica dolna) ale nie wyższym niż suma kar jednostkowych (granica górna). Ta ostatnia korygowana jest górnymi granicami dla danego rodzaju kary. Na wymierzenie wobec skazanego kar łącznych pozwala też rodzaj orzeczonych kar za popełnione przez niego czyny.

W realiach konkretnej sprawy oznaczało to, że Sąd wymierzając kary łączne oscylował pomiędzy:

- w przypadku punkt I. części dyspozycyjnej wyroku pomiędzy karą 9 lat pozbawienia wolności a sumą kar 15 lat pozbawienia wolności- z uwagi na treść art.86§1kk (rzeczywista suma kar to 17 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności),

- w przypadku punkt II. części dyspozycyjnej wyroku pomiędzy karą 7 lat pozbawienia wolności, a sumą kar 8 lat pozbawienia wolności.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej. Orzeczenie kary łącznej jest działaniem racjonalnym mającym na celu oznaczenie kary odpowiedniej do stopnia związku przedmiotowo- podmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami. Na wymiar kary łącznej wpływ ma zachowanie się skazanego w zakładzie karnym, czy proces resocjalizacji skazanego przynosi oczekiwane rezultaty. Dlatego też zasadnym jest uwzględnianie warunków i właściwości osobistych skazanego, jego zachowania po popełnieniu przestępstw, a więc wszelkich mających znaczenie dla wymiaru kary łącznej okoliczności, które powstały po wydaniu wyroków stanowiących podstawę wyroku łącznego. Ważny elementem tejże oceny jest opinia wystawiana odnośnie skazanego przez zakłady karne. Z opinii dotyczącej skazanego (k.258-259) wynika, że jego zachowanie w jednostce penitencjarnej jest pozytywne. Nie sprawia on kłopotów wychowawczych, w sposób prawidłowy zachowuje się w kontaktach z przełożonymi, nie wchodzi również w konflikty ze współosadzonymi. Był nagradzany regulaminowo celem motywacji do utrzymywania poprawnego zachowania, za dbanie o ład i porządek w celi, za wyróżnianie się dobrym zachowaniem. Raz był również ukarany dyscyplinarnie za posiadanie banknotu 50 zł.

Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji traktować należy jako rozwiązanie stosowane wyjątkowo. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96).

Dlatego też w pełni zasadne było wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji, w stosunku do pierwszego ciągu kar. Decydujące znaczenie przy skorzystaniu z przedmiotowej zasady miało: zachowanie skazanego w trakcie odbywania kar pozbawienia wolności, rodzaj popełnionych czynów, jak również zwięzłość czasowa zachowań. Okoliczności wskazane w opinii z aresztu uzasadniają przypuszczenie, że proces resocjalizacji

skazanego jest zaawansowany, ale nadal wymaga on dalszego pobytu w odizolowaniu. Podkreślić należy, że D. R.od 2002roku był 5-krotnie skazywany za przestępstwa z art.280§2kk, art.280§1kk, art. 242§1kk, zatem jest on osobą, która lekceważy istniejące normy prawne. Dwa czyny, których dopuścił się skazany miały związek z samouwolnieniem. Czyn ze sprawy XVK 562/10 był dokonany w trakcie doprowadzania na terminy przesłuchania w Prokuraturze Okręgowej w B., po tym zdarzeniu skazany był poszukiwany przez kilka miesięcy. Dlatego też mimo pozytywnego zachowania w warunkach izolacyjnych w ocenie Sądu brak jest podstaw do zastosowania w stosunku do skazanego zasady pełnej absorpcji kar. Taką zasadę natomiast Sąd zastosował odnośnie drugiego z ciągu kar. Co prawda również w tym przypadku czyn ze sprawy XVK 1325/12 został popełniony w trakcie doprowadzania skazanego na termin rozprawy w toczącym się postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Białymstoku, jednakże zakres skutków zachowania skazanego w tym przypadku był znacznie mniejszy.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.624§1 kpk, z uwagi na trudną sytuację finansową i materialną skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności.

O kosztach nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu orzeczono na podstawie § 14 ust 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.163.1348).